

Nr 36.

Af herr **Olofsson** i Digernäs, om rätt för Riksdagens ledamöter att åtnjuta ersättning för resa under pågående riksdag till hemorten och åter m. m.

Ledamot af Riksdagen åtnjuter af statsmedel resekostnadsersättning till och från riksdagen, hvaremot de hemresor, som under riksdagen göras, får hvar och en bekosta sig själf, och få riksdagsmän torde undkomma att göra en och annan resa hem under riksdagstiden. Denna kostnad verkar ojämnt och orättvist, beroende på, hur långt hem man har; således, en stockholmare kommer hem per spårväg för 10 öre, då en norrbottning kan få offra hundratals kronor för sin hemresa fram och åter. Om arfvodet vore tillräckligt, så kunde resekostnaderna ej spela så stor roll, men med det nuvarande penningvärdet torde ingen kunna påstå, att riksdagsarfvodet är så tillräckligt stort, att några hemresor ej ha någon ekonomisk betydelse för en riksdagsman. Det vore en gärd af billighet och rättvisa, särskildt för aflägsset boende riksdagsmän, att få åtminstone en friresa hem och tillbaka under pågående lagtima riksdag.

* * *

Så kallade riksdagsresor ha några gånger anordnats och ett par af dessa till öfre Norrland, den senaste 1910.

Att dessa resor varit till stort gagn, särskildt för Norrland, är min bestämda uppfattning, men kostnaderna för dessa resor ha säkerligen varit dyrbara både för staten och de orter, som haft äran att taga emot resällskapet, och intrycket af resan för den resande torde nog mången gång bli något vanställdt under de festliga arrangemanger och stämningar, som dylika riksdagsresor framkalla.

Det vore förvisso mycket billigare, och jag tror till ännu större gagn, om hvarje riksdagsman finge, när det helst passar honom, en fri-biljett, gällande för en månad hvarje år på alla statens banor för att bese landet och dess olika förhållanden. Det vore en geografisk studie-resa och ett tillfälle att bese platser för statens anläggningar m. m., som för mången vore till stort gagn och icke minst för Riksdagen och dess arbete. Jag vågar vördsamt föreslå,

att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t hem-ställer, det Kungl. Maj:t måtte låta utarbeta och för Riksdagen framlägga förslag till sådana bestäm-melser, att ledamot af Riksdagen må utöfver den i riksdagsordningen bestämda reseersättningen till och från riksdagen erhålla ytterligare ersättning för resa till sitt hem och tillbaka under lagtima riksdag samt att riksdagsman må åtnjuta fria resor å statens järn-vågar under en månads tid hvarje år.

Stockholm den 24 januari 1912.

Johan Olofsson.

Nr 37.

Af herr **Hage**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående af-skaffande af de personliga afgifterna till stad och kommun.

Trots att våra svenska skattebestämmelser under tidernas lopp genom-gått betydande omgestaltningar, kvarstår fortfarande i vår skattelagstift-ning en beskattningsform, som — byggd som den är på forna tiders mera primitiva skattebeläggningsprinciper — knappast kan sägas hafva någon raison d'être i modern skattelagstiftning. Jag syftar här på den skatte-form, som inom statsbeskattningens område bär namnet *mantalspengar*